

sen mellem vore Landsdele. Men dette, tror jeg nu, vil, selv med den Styrkelse af Søforsvaret, som Flertallet sætter saa megen Pris paa, blive overordentligt vanskeligt. Og naar saa den ærede Ordfører for Flertallet i sit sidste Foredrag har udviklet, at det lokale Forsvar, som han vil have ført med Forstærkningsafdelingerne, ikke skal være en Guerillakamp, men lige saa ordnet et Forsvar som det øvrige, saa tror jeg nok, at man kan give det ærede Medlem Ret deri, at det kan blive et lige saa ordnet Forsvar, som det øvrige kan blive, thi et ordnet Forsvar af 3 Regimenter tillige med et Batteri i Sjælland vil neppe blive synderligt værdifuldt, og et ordnet Forsvar af Landeværnsregimentet uden Artilleri og uden Rykteri tror jeg heller ikke vil faae Stort at sige. Den Bestemmelse i Flertallets Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes) troede at kunne tiltræde, nemlig at Landeværnet ikke maatte føres ud af Landet, kan jeg ogsaa tiltræde; men jeg frygter for, at dersom man vil benytte det paa den foreslaaede Maade i Sjælland og Fyen, saa vil en stærkere Magt end den Paragraph, som de Herrer have indsat, føre det ud af Landet. — Jeg skal med Hensyn til den ret snilde Maade, hvorpaa den ærede Ordfører for Udvalget sit Generalstaben dragen ind her i Sagen, kun tillade mig at udtale, at det efter min Mening dog ikke er nogen korrekt Maade at benytte den Oplysning, som den ærede Folkethingsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Jensen) gav med Hensyn til, hvad et daværende Medlem af Forsvarskommissionen, nemlig Oberst Ernst, har udtalt. Oberst Ernsts Udtalelse gik ikke ud paa Andet, end at der vel var samlet en vis Art af Sagkundskab i Forsvarskommissionen, nemlig en vis særlig faglig Sagkundskab i de forskjellige Retninger, hvori Sagkundskaben i Hæren er delt, men at der ikke var nogen Repræsentation i Forsvarskommissionen tilstede for den mere omfattende Sagkundskab, som man maatte vente navnlig hos Generalstabsofficerer. Det har vist ikke været Oberst Ernsts Mening dermed at ville sige, at Sagkundskab alene skulde findes i Generalstaben, men derimod dette, at han maatte beklage, at en vis bestemt Art af Sagkundskab, nemlig den mere generelle, som nogenlunde sammensætter de forskjellige Arter af Sagkundskab, ikke var tilstede. — Endelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at den ærede Ordfører i sit første Foredrag gjorde en Sammenstilling mellem den nuværende Hærsstyrke og den, som vil fremkomme efter Flertallets Forslag, en Sammenstilling, som ikke forekommer mig at være ganske korrekt; thi naar det ærede Flertal vil give sine Batailloner 1000 Mand, saa vil der Intet-somhelst være til Ginder for, at samme Styrke kan gives Bataillonerne i den nuværende Hærordning. Det skulde da ikke være den Omstændighed, at Flertallet har noget mindre Befalings-

personale i sine Batailloner, der skulde gjøre det saa tilraadeligt at forsøge Antallet af de Menige? Dersom det ærede Flertals Batailloner kunne rumme 1000 Mand, saa kan jeg forsikre de Herrer, at de nuværende Batailloner fuldkommen ere i Stand til at rumme det samme Antal. Naar man derfor vil sammenligne Styrken, saa maa man sammenligne det med det samme Antal Personer i Afdelingerne. — Sluttelig skal jeg som et lille snurvig Tilfælde tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det forekommer mig, at der i de Herrers Vædringsforslag ligger en Slags Antydning af, i hvilket Forhold de sette de værnepligtige Befalingsmænd til fuldt uddannede Liniebefalingsmænd. Der er nemlig i deres Vædringsforslag med Hensyn til Linie regimentet foreslaaet, at der skal være en Adjutant der, som skal være Premierlieutenant, men der er foreslaaet strøget 2 Ordonantsofficerer. For Landeværnsregimentet er der foreslaaet 1 Adjutant, som skal være Lieutenant af Landeværnet; men da han formodentlig ikke er saa god som Linieofficeren, bliver der en Ordonantsofficer staaende. Det synes altsaa, som om der gaar 1 Linieofficer paa 2 Forstærkningslieutenanter (Modsigelse). Sa, ellers forstaar jeg ikke Forslaget. Det kan nu isvrigt ogsaa gjerne være, at der i Virkeligheden kan være Noget deri; thi efter den Uddannelse, som der i det Hele taget efter dette Forslag, hvorefter man foreslaar den fuldstændige Opgivelse af Garnisonstjenesten, tilsigtes at give den værnepligtige Befalingsmandsklasse, tror jeg nok, at den Uddannelse, man i det Hele taget vil finde i Befalingsmandsklassen i Landeværnet, vil blive meget ringe. Det var egentlig ikke min Hensigt at tage Ordet under denne Behandling, idet Flertallets Forslag selvfølgelig ere saa langt fra det, som jeg paa nogen Maade kan gaa ind paa, at det er let forstaaeligt, at jeg maa stemme imod samtlige Vædringsforslag fra det ærede Flertals Side. Men det var, som sagt, netop den Ytring af den ærede Ordfører om Grunden til, at vi ikke gik med, som gjorde, at jeg ansaa det for rigtigt at tage Ordet.

Ordføreren (Bojsen): Jeg skal ikke rippe Striden op med den høitærede Krigsminister om, hvor stor den Sum er, som Befæstningsforslaget vil medføre. Den høitærede Krigsminister veed jo, at dette vilde forudsætte temmelig vidtløftige Beregninger, som det vistnok ikke vil være rigtigt at gaa ind paa nu. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antjer) har gjort mig fuldstændig Uret, naar han troede, at der i mine Udtalelser laa nogen som helst personlig Sigtelse imod Hærens Repræsentanter her, thi dette er Noget, som aldrig kunde falde mig ind. Naar jeg siger, at det er naturligt, at Hærens Repræsentanter holde paa en Styrkelse af Hæren, saa insolever dette ikke paa nogen Maade, at der deri skulde ligge nogen personlig Interesse.